

دکتر علیرضا امینی تحلیلگر مسائل سیاسی در مصاحبه با فارس

پذیرش لوایح پالرمو دوزدن یک دایره باطل است

به گزارش پایگاه خبری صدای دیپلماسی ایران به نقل از گروه سیاسی خبرگزاری فارس : مجمع تشخیص مصلحت در فرست یک ساله خود برای بررسی لایحه پالرمو که در اثر اختلاف مجلس و شورای نگهبان به آن نهاد ارجاع شده نیز آنچنان که اعضای مجمع می‌گویند شرایط حتی CFT بود، این لایحه را بررسی نکرد و از سوی دیگر درباره لایحه هستند تا جایی FATF از پالرمو هم بدتر است اما در سوی دیگر دولتی‌ها ممصم به اجرای لوایح ۴ گانه مربوط به FATF و FATF که اسحاق جهانگیری معاون اول رئیس جمهور در هفته‌های اخیر ادعا کرد که ((با توجه به تصویب لوایح در جلسه سران سه قوه و تایید مقام معظم رهبری، مجمع تشخیص مصلحت نظام هر چه سریعتر این لوایح را CFT تصویب کند.))

این ادعا به سرعت توسط مجمع تشخیص مصلحت نظام تکذیب شد. البته این اولین و آخرین اشتباه دولت نیست که اینچنین به برخی از شخصیت‌ها و مسئولان و حتی نهادها نسبت می‌دهد، بارها از دولت شاهد بودیم که مشابه این اقدام و حرف را زده اند

در خصوص چرایی و چگونگی وضعیت لایحه الحاق دولت جمهوری اسلامی ایران به کنوانسیون سازمان ملل متحد برای مبارزه با جرائم سازمان یافته فراملی (پالرمو) با علیرضا امینی تحلیل‌گر مسائل سیاسی گفت‌وگویی داشته‌ایم؛ او معتقد است که ایران به دنبال تخلفی نیست که نگران افشای آن باشد و یکی از دلایلی که حاضر به پذیرش این لوایح نیست، تفاوت در تعاریفی است که در آن وجود دارد. مشروح این گفت‌وگو را در ادامه می‌خوانید:

بحث های بسیاری مشاهده می شود. عده ای بر این تصور هستند که پذیرش این موضوعات سبب CFT سر موضوعاتی همچون پارمو و حل بسیاری از مشکلات اقتصادی کشور می شود و گروهی دیگر هم مخالف این موضوع هستند. شما چه نظری دارید؟

یعنی بحث های مبارزه با پولشویی، هر دو به لحاظ زبان FATF امینی: نکته اول این است که چه پارمو یعنی کنوانسیون مبارزه با جرایم سازمان یافته و چه رفتاری بحث هایی بسیار مورد تایید و گفتگوهای خوبی هستند، یعنی این قوانین قوانین بدی نیست، اما در عمل اتفاق دیگری می افتد همچون غالب اتفاقاتی که در حوزه بین الملل است، مجری طرح و قوانین براساس تفسیرهای موضوعی خودش به دنبال تحلیل ماجرا است. برای مثال سازمان ملل در متن، موضوع خوبی بوده و مکانی برای نتیجه گیری و جمعی برای اقدام است، اما همین سازمان ملل چشمش را روی بحث بحران بحرین می بندد و در جای دیگر به هر صورت به دنبال CFT برای یک اتفاق بسیار کوچک فریاد و اسفا سر می دهد، لذا اتفاقی که می افتد در اصل این است که امضای قراردادهای پارمو و افشای منابع و گردش های مالی ایران است. لازم به توضیح است که ایران به دنبال تخلفی نیست که نگران از افشای آن باشد، اما تعاریف با هم متفاوت است.

تعریف غرب در خصوص مبارزه با تروریسم متفاوت از ایران است

برای مثال تعاریف غرب در خصوص مبارزه با تروریسم متفاوت با تعاریف ایران است. غرب حزب الله را یک گروه تروریستی می شناسد؛ در حالی که حزب الله یک گروه مردمی در لبنان بوده و از جانب مردم مورد حمایت است؛ بنابراین مبنای تروریستی برای آن وارد نیست. اگر ایران در اولین قدم حتی لویج پارمو و را بپذیرد و آنها را امضا کند، تفاوت رفتاری و شناختی که بین ایران و غرب نسبت به موضوعات وجود دارد، قطعاً شروع یک سوء تفاهم جدی و CFT دردسرهای بعدی خواهد بود

شبهاتی در خصوص پذیرش این لویج در میان مردم مطرح است

امضا نشود، روابط مالی، پولی و بانکی مان CFT امینی: بله کاملاً درست است. گفتگوهایی در جامعه مطرح می شود مبنی بر اینکه که اگر لویج پارمو و قطع می شود و حتی ممکن است ارتباط مالی مان با سازمان های جهانی قطع شود و در لیست سیاه قرار می گیریم. در این بخش چندین پرسش مطرح می شود مبنی بر اینکه در حال حاضر براساس تحریمی که ایجاد شده است، ما با کجای دنیا روابط مالی و پولی داریم؟ و عملاً چه اتفاقی قرار است حادث از ایجاد را امضا نکنیم پله آخرش بدتر شود. CFT تحریم ها نسبت به مبنای کشور ما بیفتد؟ و غرب خصومتی بیشتر از این را به خرج دهد که اگر ما لویج پارمو و اساساً غرب همه تلاشش را بالاخص آمریکا نسبت به تحریم ایران انجام داده است و هم اکنون به این نتیجه رسیده است که هیچ کدام از این مبنای جواب امضا نشود، دچار تحریم های پولی و مالی می CFT نمی دهد، دیگر چه اتفاقی قرار است بیفتد؟ کسانی که نگران این اتفاق هستند که اگر لویج پارمو و شوند؛ مگر الان بانک مرکزی توسط آمریکا تحریم نشده است؟ و قرار است چه اتفاقی بعد از این بیفتد؟ ما اساساً در شرایط تحریم قرار داریم و آمریکا هر آنچه در چنته داشته گذاشته است و چون به نتیجه ای که میخواست نرسیده مدام به دنبال رایزنی و گفتگو با ایران است

به نظر می رسد بر اساس گفته متخصصان و کارشناسان امضای این لویج هیچ ثمره ای برای ما نداشته باشد

هیچ نتیجه و ثمره ای برای ما ندارد. CFT امینی: دقیقاً همینطور است. سومین نکته ای که می خواستم بگویم همین موضوع است که امضای لویج پارمو و یعنی اگر ایران همچون موضوع برجام مجدداً پیش دستی کند و بپذیرد که تمام مباحث مالی خود را شفاف در اختیار بگذارد، اولین اتفاقی که خواهد افتاد این است که امکان دارد در آن کمیسیونی که عربستان، آمریکا و اسرائیل حضور دارند، اطلاعات منتشر شود و ما عملاً مجدداً یک دایره باطل را دور زدیم. البته دولت قسمتی را بدون هماهنگی با مجلس امضا کرده و پذیرفته است. همچنین در مقطعی توسط وزارت اقتصاد اجرایی شده است. ما در برجام این کار را کردیم که نسبت به جامعه غرب اعتماد سازی را انجام دادیم که این اعتماد سازی نه تنها چیزی نصیب ما نکرد، بلکه هر آنچه اطلاعاتی که داشتیم هم در اختیارشان گذاشته شد

چه تضمینی می تواند برای ایجاد فرصت بهتر اقتصادی، مالی و پولی FATF به نظر شما اگر ایران وارد شود و بپذیرد، پذیرش لویج پارمو و برای ایران داشته باشد؟

امینی: برجام با همه آن تعهدات و فریادهایی که دولتمردان ایران زدند و به عنوان فتح الفتوح از آن یاد کردند، در پایان به هیچ رسید. حال این چه فرصتی است که مجدداً وارد آن شویم و ساختاری از ارتباطات مالی مان را در اختیار غرب قرار دهیم و بعد بگوییم امکان دارد یا ممکن است امتیازی را به ما بدهند،

اما امتیازی قطعا نصیب ما نخواهد شد. هم تجربه با غرب به ما نشان داده است و هم اساسا ما در تحریم هستیم و این یک پارادوکس جدی است. نمی توان هیچ اتفاق خاصی برای ما نمی افتد؛ کما CFT راه مباحث مالی ما باز شود اما بانک مرکزی مان در تحریم باشد. از طرف دیگر با امضا نکردن لوایح پارلمو و اینکه مدام ما این لوایح را امضا نمی کنیم و آنها نیز مدام فرصت امضای این لوایح را تمدید می کنند و فرصت می دهند، زیرا غرب دیگر ابزاری برای مقابله با این موضوع ندارد

اخیر دولت بر پذیرش این لوایح اصرار دارد

هستند، مفهوم به کارگیری این لوایح و امضای آن را مدام تکرار می CFT امینی: معاون اول رئیس جمهور یا دولتمردانی که به دنبال امضای لوایح پارلمو و کنند و اصرار می کنند. امضای این قوانین در مجلس تاییدیه گرفت اما در شورای نگهبان تایید نشد؛ بنابراین به مجمع تشخیص مصلحت نظام ارجاع شد و مجلس تشخیص مصلحت نظام طبق قانون اگر تا یک زمان مشخص نظرش را اعلام نکند، آنچه مصوب است، نظر شورای نگهبان است، یعنی عملا عدم تایید باید تایید یا به CFT شورای نگهبان مبنای اصلی قانون می شود. در اینجا این پرسش مطرح می شود که چرا آقایان در دولت اصرار دارند که لوایح پارلمو و کار گرفته شوند؟ در خوشبینانه ترین حالت به نظرم عدم باورپذیری نسبت به اینکه هیچ چیز برون زایی برای ایران شکل نخواهد گرفت، دلیل این اصرار است و این ریشه تاریخی در دولتمردان است که متاسفانه تنها راه نجات ما را در غرب می بینند، دارد. باید به این دولتمردان گفت اقتدار درون را است و از بیرون چیزی به شما نخواهند داد

در نگاه بدبینانه چه تحلیلی دارید؟

امینی: بله نگاه های بدبینانه ای نیز وجود دارد که این افراد، مسئول، عامل و نیرویی هستند که می خواهند کشور را به سمت بحران ببرند و ما نمی خواهیم چنین نگاه بدبینانه ای به مساله داشته باشیم اما با نگاه خوشبینانه این که مسئولان دولت درکی از این اتفاقات ندارند و به یک تفکر لیبرالی معتقد هستند که تنها راه نجات غرب است، لذا براساس این تفکر، تربیت و سابقه ای که این افراد نسبت به غرب دارند، هر مستمسکی را ایجاد می کنند تا جامعه را به سمتی امضا شوند، چه حسناتی دارند و اگر چنین نشود چه تخریب و آسیب هایی به جامعه می رسد. متأسفانه برای این مساله CFT ببرند که اگر لوایح پارلمو و هم به جعل و دروغگویی روی آورده اند. کاری که معاون اول رئیس جمهور کرد، نه تنها در شأن یک نظام و دولت اسلامی نیست بلکه در شان یک سیاستمدار بین المللی نیز نیست که برای اثبات چیزی آن را به نظر مقام معظم رهبری منوط کنند. دولت این بازی را در برجام هم کرد و زمانی که نتیجه ای از آن نگرفتند، مدام تاکید کردند که مقام معظم رهبری مطلع بودند، این در حالی است که مقام معظم رهبری در تمام بیانات اعلام کردند که مراقب دست چدنی در دستکش باشید. ایشان نگفتند که گفتگو نکنید، اما گفتند مراقب باشید توطئه ای در کار است. اتفاقی که هم اکنون دولت به سمت آن می رود و لیدر اتفاق اخیر هم آقای جهانگیری بوده است. او یک فضا سازی غیر منطقی و دروغ پردازی ایجاد کرده که با آن مردم را دچار دوگانگی می کند

این رویکرد چه تبعاتی دارد و چه برخورد قانونی لازم است تا این موارد تکرار نشود؟

امینی: ببینید یک چالشی در کشور صورت می گیرد مبنی بر اینکه یک مقام رسمی دولتی بیانیه ای را در کلام می گوید و ۲۴ ساعت بعد دفترش آن را اصلاح می کند و یا عنوان می کند که منظورمان این نبود. اما تا گذشت آن ۲۴ ساعت، جامعه ملتهب می شود، مخالفان عقب کشیده می شوند و حتی توسط مردم مورد مواخذه قرار می گیرند که وقتی مقام معظم رهبری که فصل الخطاب نظام است، موضوعی را تأیید کرده است، پس چرا شما مخالف هستید؟ پس عملا هجمه ای ایجاد می شود. بسیاری از افراد نیز پس از شنیده پیام به دنبال این که آیا پیام داده شده واقعیت دارد یا ندارد، نمی روند و تنها از سوی خواص شاهد هستیم که به دنبال واقعیت پیام می روند؛ بنابراین عموم مردم باور می کنند که قرار است اتفاق مذکور در کشور بیفتد و تعدادی از افراد در کشور کارشکنی می کنند. معتمد دولت آقای روحانی بسیار حرفه ای به سمت خودی و غیر خودی کردن نظام می رود و اعضای این دولت مدام معتقد هستند ما می خواهیم کاری را انجام بدهیم و نمی گذارند. یعنی رهبری موافق بوده و بقیه اجازه نمی دهند که تایید شود. این اتفاق قطعا جامعه را با بحران رو به رو می کند و یک سردرگمی می آورد و ذهن مطمئن مردم را به دولتمردان و نظام شان به ناامنی می کشاند. این اتفاق آینده روشنی را برای نظام نخواهد داشت. قطعا دستگاه قضا باید وارد موضوعاتی همچون موضوع سخنان معاون اول رئیس جمهور شود. قوه قضائیه باید قبل از این اتفاق جهت پیشگیری

اعلام کند از این به بعد اگر کلامی تو سطر گوینده ای گفته شود و بعد آن تکذیب شود، حتماً گوینده باید بار قانونی کلام اش را بپذیرد، شاید اگر این اتفاق بیفتد دولتمردان دست از این جریان سازی هنرمندانه بردارند

...البته اینچنین اظهاراتی که اخیراً دولت بر آن مدام تأکید دارد، سبب دوقطبی شدن در جامعه می شود

امینی: به نظرم همه این ها برنامه ریزی دقیقی برای جریان سازی و دوقطبی کردن در جامعه است. دولت آقای روحانی به دنبال خودی و غیرخودی کردن است. او مدام به دنبال این است که مطرح کند تعدادی در کشور هستند که نمی گذارند کار کند. نکته ای که باید در خصوص بحث های جریان سازی دقت خاصی به آن شود، این است که ما مدام و با نزدیک شدن به انتخابات شاهد ایجاد مباحث فراقنی از طرف دولت هستیم. این اتفاق هوشمندانه و برنامه ریزی شده و هدفمند است و قطعاً این اتفاق می تواند منجر به جریان سازی شود که نظام را دچار مسأله کند. بنظرم باید سیستم های امنیتی و اطلاعاتی کشور هوشیاری بیشتری را داشته باشند و نگذارند جریان سازی که در کشور صورت می گیرد، باعث شود اقتدار نظام جمهوری اسلامی ایران در منطقه و جهان با خدشه رو به رو شود